

[Vagn Bro.]

sig om en Redegørelse, forfattet af en Højesteretssagfører og udarbejdet paa Grundlag af den Undersøgelse, denne foretog, da han skulde være Forsvarer for den tidligere Justitsminister. Hertil er at sige, at selvfølgelig kan vi alle modtage fortrolige Dokumenter, men jeg tror ikke, at det tidligere er sket, naar det drejede sig om et Aktorat for Landsretten, der ikke blev til noget, fordi Parterne akkviescerede ved Underrettsdommen. Endelig kan man kun i uegentlig Forstand kalde Højesteretssagføreren for den tidligere Justitsministers Forsvarer. Det drejede sig om en offentlig beordret Straffesag, hvor Politimesteren mødte i Underinstansen, og hvor Statsadvokaten eller hans Repræsentant, Højesteretssagfører Teist, skulde møde ved Landsretten.

Jeg skal ikke forfølge Sagen videre, men naar jeg har følt mig forpligtet til at angribe denne Fremgangsmaade, er det, fordi jeg finder den stridende mod bærende Retsplejeprincipper i vor Lovgivning. De politiske Bemærkninger, som den højtærede Statsminister sluttede sit Svar med, skal jeg derimod ganske lade ligge, selv om jeg ikke finder, at de ændrer i de af mig hævdede Synspunkter.

Maa jeg dernæst gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Rager i Anledning af nogle Ord i hans Tale her i Dag. Det ærede Medlem fremsatte den, i hvert Fald for mange, ejendommelige Tanke, at Justitsministeren ikke behøvede at være Jurist, og henviste i denne Henseende til, at Kirkeministeren tidligere havde været Teolog, men nu ikke var det længere, og at Forsvarsministeren tidligere havde været Officer, men nu heller ikke var dette længere og ikke behøvede at være det. Jeg tror slet ikke, man kan drage Sammenligning paa disse Omraader. Ved Spørgsmaalet om Justitsministeriet drejer det sig slet ikke om noget Privilegium for Jurister, men Loven er nu engang, om jeg saa maa sige, Grundfundamentet; det ændres ved en forhaabentlig alene fremadskridende Udvikling, og her drejer det sig om store og bærende Principper, som det er nødvendigt, at den Mand, der har det politiske Ansvar for Justitsdepartementet, selv er inde i, saaledes at han virkelig bliver *primus inter pares* i det Kollegium, der træffer Afgørelsen derovre om,

hvad der føres frem af juridisk Art. Jeg behøver her blot for det høje Tings Medlemmer at nævne saadanne Ting som de timelange Debatter, der har været ført om Straffelovene, og ikke mindst deres Principper, og om Retsplejelovene, hvor man i Virkeligheden fra det høje Tings Side har maattet overgive Arbejdet i alt væsentligt til Partiernes juridiske Repræsentanter. Dertil kommer, at Sagkundskaben ikke er noget, som man ikke, naar man kan benytte den, bør undlade at tage Hensyn til. Jeg havde Indtrykket af, at det ærede Medlem, der saa stærkt lagde Vægt paa, at Justitsministeren skulde være en Politiker, maaske med et Suk havde tænkt paa, at det ikke var en radikal Politiker, der havde staaet i Lommebogen.

Maa jeg endelig gøre en lille Bemærkning om Spørgetimerne. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen i, at det er ligegyldigt, hvem der først er kommet med Tanken, naar Tanken er god, og derfor nøjes jeg ogsaa blot med at sige, at naar Tanken nu synes at have vundet Tilslutning fra saa mange Sider — jeg haaber ogsaa, at Regeringsmedlemmerne vil kunne yde Tilslutning til den —, saa glæder jeg mig over, at da vi for 4—5 Aar siden her i Tinget drøftede den nye Forretningsorden, var det Venstres Repræsentanter, der tillod sig allerførst at fremsætte denne Tanke.

Anden Næstformand (Westermann): Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro var ikke enig med mig i, at det kunde gaa, at der sad andre end Jurister i Justitsministerens Stol. Dette Spørgsmaal kan vi maaske diskutere en anden Gang. Jeg synes blot, at naar det ærede Medlem her var meget misfornøjet med, hvad der var sket under en Justitsminister, skønt vedkommende var Jurist, saa var dette en kedelig Baggrund at skulle tage Afstand fra mit Forslag paa.

Anden Næstformand (Westermann): Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro har Ordet for en kort Bemærkning.

Vagn Bro: Ogsaa for en juridisk Justitsminister gælder jo: *errare humanum est*.